

ماده 9 و همچنین برگ بازگشت موضوع ماده 20 و پروانه‌های گذر موضوع مواد 29 و 30 از نظر این

نوع سند: قوانین - تاریخ: 1351/12/10

قانون گذرنامه

صفحه 1

مصوب 1351/12/10

با آخرین اصلاحات تا تاریخ 1404/07/23

اختصاصی پایگاه خبری اعتبار

فصل اول - کلیات

ماده 1

ماده 1- گذرنامه سندی است که از طرف مأموران صلاحیتدار دولت شاهنشاهی مذکور در این قانون برای مسافرت اتباع ایران به خارج و یا اقامت در خارج و یا مسافرت از خارج به ایران داده میشود.

ماده 2

ماده 2- اتباع ایران برای خروج از کشور و یا اقامت در خارج و یا مسافرت از خارج به ایران باید تحصیل گذرنامه نمایند.

صدور گذرنامه منوط به ارائه اسنادی است که هویت و تابعیت ایرانی تقاضا کننده را ثابت نماید. اسناد

مزبور به موجب آییننامه اجرایی

این قانون تعیین خواهد شد.

ماده 3

ماده 3- خروج از کشور بدون ارائه گذرنامه یا مدارک مسافرت مذکور در این قانون ممنوع است.

ماده 5

ماده 5- بازرسی گذرنامه و مدارک مسافرت و رسیدگی به آنها در مرز با شهربانی کل کشور و در نقاطی که شهربانی نباشد به عهده

ژاندارمری کل کشور است.

مأموران مربوط مکلفند از ورود افرادی که فاقد گذرنامه یا مدارک لازم برای ورود به ایران باشند جلوگیری نمایند.

تبصره

تبصره- در مواردی که افرادی فاقد گذرنامه و یا مدارک مسافرت برای مراجعه به ایران باشند در صورتی که تابعیت ایرانی و یا ایرانی آنان

محرز شود با رعایت ماده 20 این قانون مکلفند برگ بازگشت به ایران را از مأموریت‌های سیاسی یا کنسولی جمهوری اسلامی ایران در

خارج دریافت نمایند. ضوابط تشخیص و ایرانی بودن این قبیل اشخاص به موجب آییننامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.

(اصلاحی مصوب 1358/10/5)

ماده 6

ماده 6- برگ مسافرت موضوع ماده 9 و همچنین برگ بازگشت موضوع ماده 20 و پروانه‌های گذر موضوع مواد 29 و 30 از نظر این قانون در حکم گذرنامه است.

فصل دوم - انواع گذرنامه

ماده 7

ماده 7- گذرنامه بر سه قسم است:

الف- گذرنامه سیاسی.

ب- گذرنامه خدمت (اعم از فردی یا جمعی).

ج- گذرنامه عادی (اعم از فردی یا جمعی).

تبصره

تبصره- مشخصات انواع گذرنامه از لحاظ رنگ و شکل و قطع و تعداد اوراق و نظایر آن و همچنین سازمان تهیه‌کننده آنها به موجب آییننامه اجرایی این قانون تعیین میگردد.

ماده 8

ماده 8- از تاریخ تصویب این قانون گذرنامه‌های تحصیلی بتدریج به گذرنامه‌های عادی تبدیل خواهد شد.

www.ekhtebare.ir

ماده 9

ماده 9- وزارت امور خارجه ميتواند در موارد لزوم با موافقت وزير امور خارجه براي كساني كه به مأموريتهاي خاص اعزام ميشوند به

جاي گذرنامه برگ مسافرت انفرادي و يا دستهجمعي صادر نمايد. مشخصات برگهاي مذكور در آييننامه اجرائي قانون تعيين خواهد

شد.

به موجب قانون اصلاح فصل سوم قانون گذرنامه مصوب 1362/3/31 از تاريخ تصويب و لازمالاجرا شدن اين قانون فصل سوم قانون

گذرنامه مصوب 10 اسفند ماه 1351 ملغي و مقررات زير به عنوان فصل سوم اين قانون جاگزين آن ميگردد.

فصل سوم - گذرنامه‌های سیاسی و خدمت

ماده 10

ماده 10- براي شخصيتهاي زير گذرنامه سياسي صادر ميشود: (اصلاحي مصوب 1377/2/20)

1 - رهبر

2ر - رئيس جمهور

3- رئيس مجمع تشخيص مصلحت نظام، رئيس مجلس شوراي اسلامي، رئيس قوه قضاييه، معاون اول رئيس جمهور، اعضاي شوراي

نگهبان، توليت آستان قدس رضوي، وزراء دولت جمهوري اسلامي ايران و معاونان رئيس جمهور.

4- نمايندگان مجلس شوراي اسلامي، اعضاي مجمع تشخيص مصلحت نظام، اعضاي شوراي عالي امنيت ملي، نمايندگان مجلس خبرگان

رهبری و اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی.

5- رئیس دیوان عالی کشور، دادستان کل کشور، رئیس دیوان عدالت اداری، رئیس و دادستان دیوان محاسبات، معاونان رئیس قوه

قضاییه، رئیس سازمان بازرسی کل کشور، رئیس دفتر مقام معظم رهبری، رئیس کل بانک مرکزی و رئیس سازمان صدا و سیما
جمهوری اسلامی ایران.

6- رئیس ستاد کل نیروهای مسلح، فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، رئیس ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران و

جانشینان ایشان، فرماندهان نیروهای سهگانه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و ارتش جمهوری اسلامی ایران، فرماندهی نیروی انتظامی
جمهوری اسلامی ایران، فرماندهان حفاظت اطلاعات نیروهای یاد شده.

7- نمایندگان مستقیم مقام معظم رهبری با معرفی رئیس دفتر ایشان، نمایندگان ویژه رئیس جمهور یا معاون اول رئیس جمهور به

معرفی دفتر ایشان، نمایندگان ویژه هیأت وزیران جهت مأموریت‌های خاص به معرفی دفتر هیأت دولت و رؤسای دفاتر روسای قوای
سهگانه و مجمع تشخیص مصلحت نظام.

8- رؤسای بنیاد مستضعفان و جانبازان، سازمان تبلیغات اسلامی، بنیاد شهید انقلاب اسلامی، جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی

ایران، کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران و استانداران کشور و شهردار تهران.

9- رؤسای جمهور سابق، نخستوزیران سابق، معاونان اول سابق رئیس جمهور، رؤسای سابق مجلس شورای اسلامی، رؤسای سابق قوه

قضاییه، اعضای سابق شورای عالی قضایی با معرفی بالاترین مقام دستگاه مربوطه.

10- مشاوران مقام معظم رهبری و معاونان دفتر معظمله با معرفی رییس دفتر ایشان، معاونان و مشاوران رییس جمهوری، معاونان

معاون اول رییسجمهور، دبیر شورای عالی امنیت ملی و رؤسا و دبیران کمیتههای شورای مزبور، معاونان وزراء، رؤسای دفاتر تخصصی

تحت سرپرستی بلافصل رییس جمهور.

11- شخصیت‌های عالی مقام علمی، دینی، فرهنگی و رؤسای فرهنگستانها با موافقت رییس جمهور.

12- رؤسای دیوان عالی کشور، دادستان کل کشور و سایر مقامات مندرج در جزء 5 و اعضای شورای عالی قضایی، وزراء و نمایندگان

مجلس شورای اسلامی و مجلس خبرگان و معاونان ریاست جمهوری و رییس قوه قضاییه که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی عهدهدار

مناصب فوق بوده‌اند و رؤسای سابق نمایندگیهای سیاسی و کنسولی و بینالمللی جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور با معرفی

www.ekhtebare.ir

صفحه 3

بالاترین مقام دستگاه مربوطه.

13- سفرا، مدیران کل و معاونان آنان و رؤسای ادارات وزارت امور خارجه، ماموران ثابت سیاسی و کنسولی.

14- مأموران رمز و مخابرات و کسانی که به نمایندگی از دولت جمهوری اسلامی ایران مقامی را در مؤسسات و نهادهای بینالمللی عهدهدار

میشوند، پیکهای سیاسی و کسانی که به مأموریت موقت سیاسی و کنسولی اعزام میشوند با موافقت وزیر امور خارجه.

15- رییس، معاونان و مدیران کل منطقهای سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، رایزنان و وابستگان فرهنگی که در پوشش کادر وزارت

امور خارجه به خارج از کشور اعزام میشوند.

16- مدیران کل مدارس خارج از کشور و دفتر همکاریهای علمی و بینالمللی و سرپرستیهای مدارس خارج از کشور به پیشنهاد وزیر

آموزش و پرورش.

17- در غیر از موارد یادشده در بالا برای انجام مأموریتهای خاص سیاسی حسب ضرورت، با تشخیص وزیر امور خارجه.

تبصره 1

تبصره 1- همسران مشمولین بندهای 1 و 2 و 3 این ماده میتوانند از گذرنامه سیاسی جداگانه استفاده نمایند.

تبصره 2

تبصره 2- نام همسران افراد موصوف در بندهای 4 تا 14 این ماده در صورتی که همراه دارنده گذرنامه باشند به تقاضای دارنده گذرنامه

در گذرنامه سیاسی ثبت و از همان گذرنامه استفاده خواهند نمود و تفکیک گذرنامه و صدور گذرنامه سیاسی جهت آنان با موافقت وزیر امور خارجه امکانپذیر خواهد بود.

تبصره 3

تبصره 3- نام فرزندان نکور کمتر از (18) سال مشمولین این ماده و فرزندان اناث آنان تا هنگام ازدواج در صورتی که همراه دارنده

گذرنامه باشند، به تقاضای دارنده در گذرنامه سیاسی ثبت و از همان گذرنامه استفاده خواهند نمود و در صورت نیاز به تفکیک پس از

استعلام از وزارت امور خارجه و در صورت موافقت طبق مقررات این قانون برای آنها گذرنامه خدمت یا عادی صادر خواهد شد.

تبصره 4

تبصره 4- همپارازان مقامات مندرج در این ماده (برطبق قانون نظام هماهنگ پرداخت) اعم از شاغل و سابق با معرفی بالاترین مقام

دستگاه مربوطه از گذرنامه سیاسی استفاده خواهند نمود.

ماده 11

ماده 11- برای اشخاص زیر گذرنامه خدمت صادر میگردد.

1- اشخاصی که به عنوان همراه با رهبر یا یکی از اعضای شورای رهبری به خارج از کشور مسافرت مینمایند.

2- اشخاصی که به عنوان همراه درارتباط با مأموریت با ریاست جمهور یا معاون اول رئیس جمهور به خارج از کشور مسافرت مینمایند

با معرفی مقام مربوط. (اصلاحی مصوب 1377/2/20)

3- اشخاصی که به موجب تصویبنامه هیأت وزیران برای انجام مأموریت به خارج از کشور اعزام میشوند با معرفی دفتر هیأت دولت.

(اصلاحی مصوب 1377/2/20)

4- کارمندان وزارتخانهها و سازمانها و ارگانهای وابسته به دولت و ارگانهای نظامی که به خارج از کشور اعزام میگردند با معرفی

وزیر مربوطه و ذکر علت مأموریت.

5- مأموران اداری و فنی وزارت امور خارجه و همسران آنها با موافقت وزیر امور خارجه.

تبصره 1

تبصره 1- نام همسر و فرزندان کمتر از 18 سال مشمولین این ماده در صورتی که همراه دارنده گذرنامه باشند به تقاضای دارنده گذرنامه

خدمت در همان گذرنامه ثبت میشود.

تبصره 2

تبصره 2- نمایندگیهای جمهوری اسلامی ایران در خارج نمیتوانند برای همسر و فرزندان همراه، گذرنامه خدمت جداگانه صادر نمایند

ولی در صورت نیاز به تفکیک پس از استعلام از وزارت امور خارجه و در صورت موافقت طبق مقررات این قانون برای آنها گذرنامه عادی

صادر خواهد شد.

ماده 12

ماده 12- صدور گذرنامه سیاسی و خدمت به عهده وزارت امور خارجه است.

www.ekhtebare.ir

صفحه 4

ماده 13

ماده 13- مدت اعتبار گذرنامه سیاسی و خدمت یک سال است مگر در مورد مأموران ثابت دولت در نمایندگیهای شاهنشاهی در

خارج که اعتبار گذرنامه تا خاتمه مدت مأموریت آنان خواهد بود.

تبصره 1

تبصره 1- تمدید مدت گذرنامه‌های سیاسی و خدمت طبق مقررات این قانون با موافقت وزارت امور خارجه در مرکز توسط اداره گذرنامه

و رواید و در خارج از کشور توسط نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران انجام خواهد شد.

تبصره 2

تبصره 2- کلیه دارندگان گذرنامه‌های سیاسی و خدمت در موقع ورود به کشور باید گذرنامه خود را به وزارت امور خارجه تحویل دهند.

فصل چهارم - گذرنامه عادی

ماده 14

ماده 14- صدور گذرنامه عادی در ایران به عهده شهربانی کل کشور و در خارج از ایران با مأمورین کنسولی کشور شاهنشاهی یا مأموران

سیاسی عهده‌دار امور کنسولی خواهد بود. مقررات مربوط به ترتیب صدور و تمدید و تجدید و اصلاح گذرنامه به موجب آییننامه اجرایی

این قانون تعیین خواهد شد.

ماده 15

ماده 15- محصلینی که برای تحصیل عازم خارج از کشور میباشند با رعایت قانون وظیفه عمومی در مورد تحصیلات غیر دانشگاهی از

طرف وزارت آموزش و پرورش و در مورد تحصیلات دانشگاهی از طرف وزارت علوم و آموزش عالی به شهربانی کل کشور معرفی میشوند.

شغل آنها در گذرنامه محصل ذکر میگردد و از پرداخت کلیه وجوه مربوط به صدور گذرنامه معاف میباشند. این معافیت شامل

محصّلینی که گذرنامه تحصیلی آنان تدریجاً به گذرنامه عادی تبدیل خواهد شد نیز میباشد محصلینی که گذرنامه تحصیلی آنان به

گذرنامه عادی تبدیل میشود از مقررات معافیت تحصیلی احضار به خدمت زیر پرچم استفاده خواهند کرد.

ماده 16

ماده 16- به اشخاص زیر هیچ نوع گذرنامه برای خروج از کشور داده نمیشود:

1- کسانی که به موجب اعلام کتبی مقامات قضائی حق خروج از کشور را ندارند.

2- کسانی که در خارج از ایران به سبب تکدی و یا ولگردی و یا ارتکاب سرقت و کلاهبرداری و یا به هر عنوان دیگر دارای سوء شهرت

باشند. (اصلاحی مصوب 1362/8/3)

3- کسانی که مسافرت آنها به خارج کشور به تشخیص مقامات قضائی مخالف مصالح جمهوری اسلامی ایران باشد.

تبصره 1

تبصره 1- رسیدگی و تشخیص افراد مذکور در بند 2 این ماده واحده به عهده کمیسیون مرکب از نمایندگان:

1- وزارت امور خارجه.

2- وزارت دادگستری

3- وزارت کشور

4- شهربانی جمهوری اسلامی.

5- وزارت اطلاعات که به دعوت وزارت کشور تشکیل خواهد شد میباشد.

تبصره 2

تبصره 2- از تاریخ تصویب این ماده واحده، ماده 16 قانون گذرنامه مصوب 1351 و تبصره و بندهای آن و همچنین لایحه قانونی اصلاح

ماده 16

ماده 16 قانون گذرنامه مصوب 1358/12/4 شورای انقلاب نسخ میشود. (اصلاحی مصوب 1362/8/3)

ماده 17

ماده 17- دولت میتواند از صدور گذرنامه و خروج بدهکاران قطعی مالیاتی و اجرای دادگستری و ثبت اسناد و متخلفین از انجام تعهدات

ارزی طبق ضوابط و مقرراتی که در آییننامه تعیین میشود جلوگیری نماید.

ماده 18

ماده 18- برای اشخاص زیر با رعایت شرایط مندرج در این ماده گذرنامه صادر میشود:

1- اشخاصی که کمتر از هجده سال تمام دارند و کسانی که تحت ولایت و یا قیمومت میباشند با اجازه کتبی ولی یا قیم آنان. (اصلاحی

مصوب 1380/3/23)

www.ekhtebarebar.ir

صفحه 5

2- مشمولین وظیفه عمومی با اجازه کتبی اداره وظیفه عمومی.

3- زنان شوهردار ولو کمتر از 18 سال تمام با موافقت کتبی شوهر و در موارد اضطراری اجازه دادستان شهرستان محل درخواست

گذرنامه که مکلف است نظر خود را اعم از قبول درخواست یا رد آن حداکثر ظرف سه روز اعلام دارد کافی است. زنانی که با شوهر خود

مقیم خارج هستند و زنانی که شوهر خارجی اختیار کرده و به تابعیت ایرانی باقی مانده‌اند از شرط این بند مستثنی می‌باشند.

تبصره

تبصره- برای فرزندان کمتر از هجده سال بانوان ایرانی مقیم خارج از کشور که پدر آنان در خارج از کشور اقامت داشته لکن به علت

غیبت یا امتناع غیر موجه پدر از صدور اجازه، نمایندگی قادر به تکمیل مدارک از حیث اجازه پدر نمی‌باشد، به درخواست مادر ایرانی با

تشخیص رئیس نمایندگی، گذرنامه با درج محل اقامت فرزند در خارج صادر میشود. (الحاقی 1404/07/23)

ماده 19

ماده 19- در صورتی که موانع صدور گذرنامه بعد از صدور آن حادث شود یا کسانی که به موجب ماده 18 صدور گذرنامه موکول به

اجازه آنان است از اجازه خود عدول کنند از خروج دارنده گذرنامه جلوگیری و گذرنامه تا رفع مانع ضبط خواهد شد.

ماده 20

ماده 20- به ایرانیانی که بکشور مراجعت میکنند و فاقد گذرنامه یا اسناد در حکم گذرنامه باشند و یا اینکه مدت اعتبار آن اسناد منقضی

شده باشد به شرط آنکه تابعیت ایرانی آنها مسلم باشد برگ بازگشت که فقط برای بازگشت به ایران معتبر

است داده میشود.

تبصره

تبصره- برگ بازگشت از طرف مقامات سیاسی و کنسولی شاهنشاهی در خارج از کشور به طور رایگان صادر میشود و در مرز از دارنده

آن اخذ میگردد.

فصل پنجم - همراهان

ماده 21

ماده 21- نام اطفال کمتر از 18 سال تمام که همراه هر یک از والدین یا جد یا جده پدری یا مادری یا زن پدر یا شوهر مادر و یا خواهر

و برادر خود مسافرت مینمایند در صورت درخواست ولی یا قیم آنها بر حسب مورد در گذرنامه اشخاص مذکور ثبت خواهد گردید.

ماده 22

ماده 22- نام نوزادانی که از زنان ایرانی مقیم خارج هنگام توقف مادر در ایران متولد میشوند در گذرنامه مادر ثبت میشود و در این

مورد نیازی به جلب موافقت پدر نیست و همچنین در مواردی که در خارج از ایران شوهر ایرانی در کشور محل تولد نوزاد حاضر نباشد.

تبصره

تبصره- اطفال موضوع بند 4 ماده 976 و موضوع ماده 978 قانون مدنی مادام که تحت ولایت یا حضانت پدر یا مادر خود هستند

میتوانند به معیت والدین خود با گذرنامه خارجی آنان به خارج از کشور مسافرت نمایند.

ماده 23

ماده 23- برای یک خانواده که با هم مسافرت میکنند در صورت تقاضا یک گذرنامه صادر میشود و نام زن و اولاد کمتر از 18 سال در

آن ثبت خواهد شد. هیچ یک از همراهان مستقلاً حق استفاده از گذرنامه را ندارد و در صورتی که بخواهد از دارنده گذرنامه جدا شود

باید گذرنامه جداگانه تحصیل نماید.

فصل ششم - اعتبار گذرنامه عادی

ماده 24

ماده 24- گذرنامه برای مسافرت به کلیه کشورها اعتبار دارد مگر به کشورهایی که دولت در موارد مقتضی مسافرت اتباع ایران را به آن

کشورها ممنوع و یا محدود نموده باشد. در صورتی که بعد از صدور گذرنامه محدودیتی مقرر شود وجوه پرداختی کسانی که از مسافرت

محروم شوند به آنها مسترد میگردد. نحوه اجرای مفاد این ماده ضمن آییننامه اجرایی این قانون معین خواهد شد.

ماده 25

ماده 25- مدت اعتبار گذرنامه جدید از تاریخ صدور پنج سال است و فقط برای مدت پنج سال دیگر قابل تمدید میباشد. (اصلاحی

مصوب 1373/7/3)

تبصره

تبصره- گذرنامه‌هایی که تا تاریخ تصویب این قانون سه سال آنها خاتمه نیافته تا پایان مدت مذکور، معتبر خواهند بود.

ماده 26

ماده 26- به موجب قانون اصلاح مواد 25 و 26 قانون گذرنامه مصوب 1373/7/3 حذف شده است.

ماده 27

ماده 27- در صورتی که گذرنامه غیر قابل استفاده و یا مفقود شود پس از رسیدگی لازم که نحوه آن در آییننامه تعیین خواهد شد

گذرنامه دیگری با اخذ هزینه‌های صدور صادر میشود.

www.ekhtebarebar.ir

صفحه 6

هرگاه قابل استفاده نبودن یا مفقود شدن گذرنامه ناشی از عمل متصدیان مسئول باشد برای بقیه مدت اعتبار گذرنامه جدید بدون

دریافت هزینه‌های صدور صادر خواهد شد.

فصل هفتم - گذرنامه جمعی

ماده 28

ماده 28- گذرنامه جمعی اعم از خدمت یا عادی فقط در ایران و برای گروه‌های زیر صادر میشود:

این نوع گذرنامه‌ها به نام رئیس گروه صادر و نام و مشخصات همراهان در برگ ضمیمه آن درج خواهد گردید.

1) افسران، درجهداران، افراد و به طور کلی کارکنان مشمول قانون استخدام نیروهای مسلح شاهنشاهی که به طور جمعی و به منظور

انجام مأموریت عازم خارج از کشور باشند.

2) گروههای ورزشی که به منظور انجام مسابقات عازم خارج هستند به معرفی سازمان تربیت بدنی ایران.

3) گروههای پیشاهنگی به معرفی سازمان پیشاهنگی ایران.

4) دانشجویان و دانشآموزان و معلمان و استادان که برای مطالعات آموزشی و فرهنگی به معرفی وزارتخانههای مربوط به خارج میروند.

5) گروههای هنری که توسط وزارت فرهنگ و هنر یا وزارت اطلاعات معرفی میشوند.

6) گروههای معرفی شده از طرف سازمانهای دولتی و یا وابسته بدولت و یا جمعیت شیر و خورشید سرخ ایران.

7) گروههای کارگری برای کارآموزی یا کسب مهارت فنی با تأیید و معرفی وزارت کار و امور اجتماعی.

تبصره 1

تبصره 1- هر یک از اعضای گروههای فوق که هنگام مسافرت از گروه خود جدا شود باید گذرنامه جداگانه تحصیل نماید.

تبصره 2

تبصره 2- حداقل تعداد افرادی که میتوانند از گذرنامه جمعی استفاده نمایند پنج نفر و حداکثر چهار نفر خواهد بود.

تبصره 3

تبصره 3- صدور گذرنامه جمعی در صورتی که به منظور انجام مأموریتی به خرج سازمانهای دولتی یا جمعیت شیر و خورشید سرخ

ایران باشد مجانی است و در غیر این صورت علاوه بر هزینه صدور یک گذرنامه از هر نفر ده درصد هزینه صدور اخذ خواهد شد.

تبصره 4

تبصره 4- اعتبار گذرنامه جمعی یک سال است و در صورت موافقت سازمان مربوط حداکثر یک سال دیگر تمدید میشود.

فصل هشتم - پروانه گذر

ماده 29

ماده 29- در موارد زیر به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیأت وزیران به جای گذرنامه پروانه گذر صادر میشود:

(1) برای تشریف به مکه معظمه و عتبات مقدسه.

(2) برای کارکنان وسایط نقلیه آبی و هوایی و زمینی.

(3) برای رفت و آمد اتباع دولت شاهنشاهی که در نقاط مرزی کشور و نقاط واقع در سواحل و جزایر خلیج فارس و دریای عمان (دریای

مکران) سکونت دارند به مناطق مرزی مجاور و نواحی جنوبی خلیج فارس.

تبصره 1

تبصره 1- مشخصات و ترتیب صدور و مدت اعتبار و مرجع صدور پروانههای گذر مذکور در این ماده و هزینه صدور آنها به موجب

آییننامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.

تبصره 2

تبصره 2- حدود مناطق مرزی و سواحل و همچنین نقاط مرزی مجاور و نواحی جنوبی خلیج فارس به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیئت وزیران تعیین خواهد شد.

ماده 30

ماده 30- شهربانی کل کشور بر حسب اعلام وزارت امور خارجه به کسانی که ترک تابعیت ایران را نموده‌اند پروانه گذر خواهد داد و این پروانه فقط برای خروج از ایران معتبر است.

www.ekhtebare.ir

صفحه 7

فصل نهم - برگ گذر بیگانگان

ماده 31

ماده 31- شهربانی کل کشور میتواند با موافقت سازمان اطلاعات و امنیت کشور و تأیید وزارت امور خارجه برای بیگانگان بدون تابعیت یا خارجیانی که به جهاتی قادر به تحصیل گذرنامه از کشور متبوع خود نیستند برگ گذر بیگانگان صادر نماید این برگ دلیل تابعیت ایرانی دارندگان یا همراهان او محسوب نمیشود.

تبصره 1

تبصره 1- مشخصات برگ گذر بیگانگان از لحاظ رنگ و شکل و قطع و غیره به موجب آییننامه اجرایی این

قانون تعیین خواهد شد.

تبصره 2

تبصره 2- نام فرزندان کمتر از 18 سال این قبیل افراد در برگ گذر والدین همچنین نام زن در برگ گذر شوهر به شرط آنکه واجد شرایط

مذکور دراین ماده باشند ثبت میشود و استفاده جداگانه از این برگ به وسیله همراهان ممنوع است.

ماده 32

ماده 32- مدت اعتبار برگ گذر بیگانگان برای مراجعت به ایران از تاریخ صدور یک سال است و دارنده آن برای هر بار خروج از کشور

باید تحصیل اجازه نماید.

فصل دهم - آییننامههای اجرایی

ماده 33

ماده 33- آییننامههای مربوط به وجوهی که از متقاضیان گذرنامه و یا اسناد در حکم گذرنامه و یا برگ گذر بیگانگان طبق مقررات باید

دریافت شود و سایر آییننامههای اجرایی این قانون از طرف وزارت امور خارجه، وزارت کشور با جلب نظر وزارت دادگستری و وزارت

علوم و آموزش عالی و وزارت دارایی تهیه و پس از تصویب کمیسیونهای کشور، دارایی، دادگستری و امور خارجه مجلسین به موقع

اجرا گذارده خواهد شد و تا تصویب آییننامههای مزبور مقررات فعلی قابل اجرا است. (اصلاحی مصوب

(1380/3/23)

ماده 34

ماده 34- هر ایرانی که بدون گذرنامه یا اسناد در حکم گذرنامه از کشور خارج شود، به حبس از 1 تا 2 سال یا پرداخت جزای نقدی از

یکصد هزار تا پانصد هزار ریال محکوم خواهد شد. (اصلاحی 1367/7/14)

جزای نقدی مندرج در این ماده به موجب مصوبه مورخ 1403/4/4 هیات وزیران به 80,000,000 تا 330,000,000 ریال تعدیل شد.

ماده 35

ماده 35- هر ایرانی که از نقاط غیر مجاز وارد کشور شده یا از کشور خارج شود به 2 ماه تا یک سال حبس و یا جریمه نقدی از یکصد

هزار ریال تا پانصد هزار ریال محکوم میگردد. (اصلاحی 1367/7/14)

جزای نقدی مندرج در این ماده به موجب مصوبه مورخ 1403/4/4 هیات وزیران به 80,000,000 تا 330,000,000 ریال تعدیل شد.

ماده 35

ماده 35 مکرر- هر ایرانی که بدون داشتن گذرنامه یا اسناد در حکم گذرنامه بخواهد از مرز غیر مجاز خارج شود و به هنگام عبور

دستگیر گردد، به یک ماه تا یک سال حبس یا پنجاه هزار ریال تا سیصد هزار ریال جزای نقدی محکوم خواهد شد و چنانچه مرتکب

دارای گذرنامه و یا اسناد در حکم گذرنامه باشد، به حبس از یک ماه تا شش ماه یا جزای نقدی از پنجاه هزار ریال تا دویست هزار ریال

محکوم خواهد شد. (الحاقی 1367/7/14)

جزای نقدی مندرج در این ماده به موجب مصوبه مورخ 1403/4/4 هیات وزیران در بخش نخست به 40,000,000 تا 330,000,000 ریال و

در بخش دوم به 33,000,000 تا 132,000,000 ریال تعدیل شد.

تبصره

تبصره- کسانی که به تبع اغنام و احشام با سوء نیت مرتکب عبور غیر مجاز از مرز شده باشند، به مجازات فوق محکوم میگردند و

صاحب اغنام و احشام که عبور از مرز با علم و اطلاع یا دستور او بوده، برای مدت پنج سال از سکونت در نوار مرزی محروم میشود.

ماده 36

ماده 36- هر ایرانی که بر خلاف ماده (24) این قانون عمل نماید، به حبس از دو سال تا پنج سال و محرومیت از داشتن گذرنامه از سه

سال تا پنج سال محکوم میگردد. (اصلاحی مصوب 1390/9/3)

www.ekhtebare.ir

صفحه 8

ماده 37

ماده 37- هر کس برای دریافت گذرنامه یا اسناد در حکم گذرنامه به نام خود یا نام دیگری اسناد و مدارک خلاف واقع یا متعلق به غیر

را عالم ا عام دأ به مراجع مربوط تسلیم نماید به حبس تأدیبی از دو ماه تا شش ماه محکوم میشود و در صورتی که عمل او منجر به

صدور گذرنامه شود به حبس تأدیبی از دو ماه تا دو سال محکوم خواهد شد.

ماده 38

ماده 38- هر کس از گذرنامه یا اسناد در حکم گذرنامه متعلق به دیگری برای ورود بکشور یا خروج از آن استفاده نماید به حبس تأدیبی از دو ماه تا یک سال محکوم میشود.

ماده 39

ماده 39- هر مستخدم دولت اعم از لشگری و کشوری بدون رعایت قوانین مربوط در اجرای وظیفه خود عالم‌اً عامداً گذرنامه یا اسناد در حکم گذرنامه بدهد به حبس تأدیبی از دو ماه تا یک سال محکوم میشود.

ماده 40

ماده 40- هر مستخدم و مأمور دولت اعم از کشوری و لشگری که برای عبور غیر مجاز اشخاص به خارج از کشور به نحوی از انحاء مساعدت و یا تسهیل وسیله نماید به حبس تأدیبی از 6 ماه تا دو سال محکوم خواهد شد.

ماده 41

ماده 41- هر کس برای تحصیل گذرنامه یا اسناد در حکم گذرنامه عالم‌اً و عامداً و به قصد تقلب هر گونه اطلاع مربوط به خود و همراهان را که در صدور گذرنامه مؤثر است برخلاف واقع در پرسشنامه ذکر نماید به شرط استفاده از گذرنامه به حبس تأدیبی از دو ماه تا شش ماه محکوم خواهد شد.

ماده 42- از تاریخ اجرای این قانون، قانون گذرنامه مصوب سال 1311 و آییننامه‌های مربوط به آن و مواد 107 و 108 قانون جزا و

همچنین قوانین مربوط به گذرنامه تحصیلی و سایر قوانینی که با مواد این قانون مغایرت دارد در آن قسمت که مغایر است لغو میگردد.

قانون فوق مشتمل بر چهل و دو ماده و هجده تبصره پس از تصویب مجلس سنا در جلسه روز دوشنبه 1351/3/8 در جلسه روز

پنجشنبه دهم اسفند ماه یکهزار و سیصد و پنجاه و یک شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

رئیس مجلس شورای ملی- عبد لخال ریاضی

ماده واحده- برای صدور گذرنامه جهت رانندگان و کمک رانندگان و میهمانداران ترانزیت علاوه بر مقررات قانون گذرنامه رعایت موارد

زیر الزامی است:

1- ارائه معرفینامه کتبی از بنگاهها، مؤسسات و شرکتهای مسافری یا باربری که از طرف وزارت راه و ترابری فعالیت آنها مجاز

شناخته شده است دائر بر اشتغال متقاضی در بنگاه یا مؤسسه و یا شرکتهای مزبور به شغل رانندگی یا کمک رانندگی یا میهمانداری که

توسط دفتر اسناد رسمی گواهی امضاء شده باشد.

2- ارائه تعهدنامه مبنی بر عدم اشتغال به شغل دیگری غیر از رانندگی یا کمک رانندگی یا میهمانداری که توسط دفتر اسناد رسمی گواهی

امضاء شده باشد.

3- ارائه برگ عدم محکومیت مؤثر کیفری.

4- ارائه برگ عدم اعتیاد به مواد مخدر از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.

تبصره 1

تبصره 1- صدور گذرنامه برای رانندگان یا کمک رانندگان و میهمانداران موضوع این قانون که دارای محکومیت مؤثر کیفری هستند ولی

از تاریخ پایان محکومیت ایشان 2 سال گذشته باشد به شرط معیل بودن با رعایت دیگر موارد فوق مجاز میباشد.

تبصره 2

تبصره 2- در صورت ثبوت تخلف نسبت به بند 1 و 2 این ماده، در دادگاه صالح راننده و کمک راننده و میهماندار متخلف با رعایت

شرایط و امکانات خاطی و دفعات و مراتب جرم و مراتب تأدیب از وعظ و توبیخ و تهدید و درجات تعزیر به مدت پنج الی ده سال از

مسافرت به خارج به عنوان راننده و کمک راننده و میهماندار ترانزیت محروم میشود.

در صورتی که تخلف، مربوط به صدور معرفینامه خلاف باشد صادرکننده معرفینامه خلاف از طرف شرکت یا مؤسسه یا بنگاه موضوع

بند 1

بند 1 این ماده، با رعایت شرایط و امکانات خاطی و دفعات و مراتب جرم و مراتب تأدیب از وعظ و توبیخ و تهدید به مجازات تعزیری

محکوم میشود.

www.ekhtebare.ir

صفحه 9

ماده واحده (الحاقی مصوب 1367)- برای صدور گذرنامه جهت رانندگان و کمک رانندگان و میهمانداران ترانزیت علاوه بر مقررات قانون

گذرنامه رعایت موارد زیر الزامی است: (اصلاحی مصوب 1381/3/29)

1- ارائه معرفینامه کتبی از بنگاهها، مؤسسات و شرکتهای مسافری یا باربری که از طرف وزارت راه و شهرسازی فعالیت آنها مجاز

شناخته شده است دایر بر اشتغال متقاضی در بنگاه یا مؤسسه و یا شرکتهای مزبور به شغل رانندگی یا کمکرانندگی یا میهمانداری که

توسط دفتر اسناد رسمی گواهی امضاء شده باشد.

2- ارائه تعهدنامه مبنی بر عدم اشتغال به شغل دیگری غیر از رانندگی یا کمکرانندگی یا میهمانداری که توسط دفتر اسناد رسمی گواهی

امضاء شده باشد.

3- ارائه برگ عدم محکومیت مؤثر کیفری.

4- ارائه برگ عدم اعتیاد به مواد مخدر از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.

تبصره 1

تبصره 1- صدور گذرنامه برای رانندگان یا کمکرانندگان و میهمانداران موضوع این قانون که دارای محکومیت مؤثر کیفری هستند ولی

از تاریخ پایان محکومیت ایشان 2 سال گذشته باشد به شرط معیل بودن با رعایت دیگر موارد فوق مجاز میباشد. (اصلاحی مصوب

(1381/3/29)

تبصره 2

تبصره 2- در صورت ثبوت تخلف نسبت به بند 1 و 2 این ماده، در دادگاه صالح راننده و کمکراننده و میهماندار متخلف با رعایت شرایط

و امکانات خاطی و دفعات و مراتب جرم و مراتب تأدیب از وعظ و توبیخ و تهدید و درجات تعزیر به مدت

پنج الی ده سال از مسافرت

به خارج به عنوان راننده و کمک راننده ترانزیت محروم میشود. (اصلاحی مصوب 1381/3/29)

در صورتی که تخلف، مربوط به صدور معرفینامه خلاف باشد صادرکننده معرفینامه خلاف از طرف شرکت یا مؤسسه یا بنگاه موضوع

بند 1

بند 1 این ماده، با رعایت شرایط و امکانات خاطی و دفعات و مراتب جرم و مراتب تأدیب از وعظ و توبیخ و تهدید به مجازات تعزیری

محکوم میشود.

www.ekhtebarebar.ir